

Олеся Стойка

кандидат педагогічних наук, доцент

доцент кафедри іноземних мов

(ДВНЗ «Ужгородський національний університет»)

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ДУАЛЬНОЇ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ У РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА

Розвиток інформаційно-комунікаційних технологій (ICT – Information and Communications Technology) має вирішальне значення для функціонування економіки та суспільного життя. Потенціал ІКТ створює, з одного боку, нові професії, робочі місця, забезпечує доступ до суспільного життя та цифрової культури, а з іншого, несе в собі ризик соціального розколу внаслідок цифрового виключення.

Тому все частіше згадується важливість цифрових компетентностей як основи для розвитку інформаційного суспільства (термін цифрове (інформаційне) суспільство використовується в різних сферах діяльності людей все частіше). Розвиток сучасного інформаційного суспільства в першу чергу залежить від підвищення цифрової компетентності вчителів.[4,с. 9-10].

У сучасних умовах найкращим рішенням для підвищення цифрової компетентності вчителя є створення таких умов для розвитку як дуальна форма, щоб їм не доводилося залишати учнів, місце роботи чи проживання. Завдяки новим технологіям школа може стати закладом безперервного навчання вчителів та іншого педагогічного персоналу, а також бути доступним освітнім майданчиком для місцевої громади із центром навчання впродовж життя, де більшість членів громади не залишає свого місця проживання. На сучасному етапі розвитку спостерігається великий інтерес до дистанційного навчання, як дуальної форми навчання, яке значно прискорює інформаційний обмін навчально-методичними матеріалами та надає доступ до онлайн навчання і спілкування. Дистанційна освіта розуміється як спосіб навчання, в якому немає єдності часу і місця проведення уроку по відношенню до тих, хто навчається та вчителів, які навчають. Дистанційне навчання з використанням технологій має такі характеристики, які в певному сенсі доповнюють обмежений особистий контакт між вчителями та учнями:

- можливість використання асинхронної комунікації між вчителями і учнями та між учнями;
- більш широкий спектр навчальних матеріалів в електронній версії, які надаються вчителям і учнями;
- підвищення організаційної жорсткості навчального процесу, метою якого є забезпечення досягнення освітніх цілей згідно навчального плану та участь в ньому здобувачів освіти.

У процесі навчання впродовж життя та впровадження дистанційного навчання враховується роль технологій, розвиток яких збільшує можливості їх використання в освіті. Методи навчання, спільною рисою яких є використання інформаційно-комунікаційних технологій, що є основою електронного навчання та служать для підвищення якості освіти, наприклад, завдяки асинхронній комунікації та співпраці між вчителями та учнями, а також полегшенню та збільшенню доступу до навчальних матеріалів і послуг. [7, с. 23–31].

Отже, розглянувши організаційні форми підвищення цифрової компетентності вчителя у Республіці Польща, які можна здобувати інституційно в закладах освіти (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуально(на робочому місці), або неформально ми прийшли до висновку, що цей процес на сьогодні відбувається активно. Дуальна форма (на робочому місці) підвищення цифрової компетентності вчителя у Республіці Польща відбувається завдяки різноманітним проектам організованих як на загальнодержавному так і на місцевому рівнях. Неформальною формою освіти опікуються різноманітні асоціації, організації (як польські так і міжнародні) тощо. Водночас ми прийшли до висновку, що на сучасному етапі розвитку системи освіти відмінність між формальним, неформальним і інформальним навчанням стає менш жорсткою. Дистанційне навчання робить великий внесок у розвиток підвищення цифрової компетентності вчителя у Республіці Польща і ми не повинні його недооцінювати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Біницька К. Підготовка майбутніх учителів початкової освіти у країнах Східної Європи: теорія і практика: монографія / за наук. ред. Г. Терещука. Хмельницький : видавець ФОП Цюпак А. А. 2018. 376 с.
2. Edukacja dla Europy : raport Komisji Europejskiej, Komitet Prognoz «Polska 2000 Plus» przy Prezydium PAN. Warszawa 1999. S. 361–365.
3. Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji. Społeczeństwo informacyjne w liczbach. 2014. URL: <https://www.gov.pl/web/cyfryzacja/raporty-dane-badania> (дата звернення 25.12.22).
4. Polska cyfrowa na lata 2014-2020. 2014. URL: https://www.polskacyfrowa.gov.pl/media/107357/POPC_2_2022_REACTEU_15032022.pdf (дата звернення 27.02.23).
5. Polskie Towarzystwo Edukacji Medialnej. URL: <http://ptem.org.pl> (дата звернення 27.02.23).
6. Program Rozwoju Kompetencji Cyfrowych 2023-2030. URL: <https://pracodawcy.pl/program-rozwoju-kompetencji-cyfrowych-2023-2030-kompetencje-cyfrowe> (дата звернення 27.02.23).
7. Sysło M. M. E-learning w szkole E-mentor. 2009. No 1, S. 23–31.